

האשמה שותקת - וקרבו נוסף מגלה את תעלוליו של הנוכל במסוה סרמאי "הייתי מזכירתו של אלי גלר"

באחד הימים, כשנשארו לבד במשרד, גלר נעל את הדלת. הוא התחיל שרב לספר על הצלחתו הגדולה עם נשים. אחר כך התחיל לפנות אלי בהצעות, מה דעתך, אמר, שהיחסים בינינו יהיו הרוקים ולא כמו בין מזכירה לבוס? עניתי שאני עושה את עבודתי ולא מסתכלת עליו כעל גבר, אלא כעל בוס. אחרי זה הוא ניסה לי לטף אותי, הציע לי לחיות עמו, כשלא הסכמתי הוא התנפל עלי, השכיב אותי על הארץ, וניסה להתגבר עלי בכוח. נאבקתי עמו. אבל הוא היה יותר חזק. איימתי שאצעק ואתלונן במשרדה, לבסוף שיחרר אותי. למחרת הוא ניסה להתנהג כאילו לא קרה כלום. הוא

כמה חדשים מזכירתו ואשה סודו של גלר. בשלבים הראשונים של הקידת העולם הזה נגדו סירבה למסור עדות ורק השבוע, אחרי שתעלולי גלר הובילו אותה אל עברי פי פחת, הסכימה לספר את קורותיה: "בכל פעם, כשאני רק נזכרת בשם אלי גלר, נהיה לי רע. כשאני חושבת איך הייתי כל כך תמימה ונסלתי בי פח שממן לי, דמי עולה לראשי. היכרתי את גלר במקרה. באתי או לתל-אביב כדי לי חפש עבודה. התגוררתי כאחד מבתי החלוצות בעיר. זה אירע בערך לפני המישה חדשים. פעם חזרתי לחדרי בי שעה מאוחרת בלילה, אחרי שחזרתי מעבודתי בבית חרוי-סה לטקסטיל. בחוף ירד גשם. אני ישבתי בחליפה ארוי-כה באוטובוס מספר 13. ראיתי שכאוטו יושב איהו גבר, שכל הזמן הסתכל עלי. המבטים שלו לא היו נעימים. ירדתי מהאוטו בסמוך מהר ונכנסתי לחדרי. פתאום נוד כרתי שאין לי לחם. בחוף היתה תנות שהיתה פתוחה

סדרת גילויי העולם הזה, על פרשת הרמאות הי גדולה שבוצעה במסוה של חברה לייצור סרטים, אשר התפרסמה לפני כחודשיים (העולם הזה 31-1029). עוררה סערה ציבורית עזה. כל התברות, הגופים והפרטים שהתפתחו לכוביו של אלי גלר, אשר הופיע כיצרון-סרטים ישראלי המנהל חברה שלא היתה קיימת - ישראל-כרמן פ'ים - גילו את סרצופי האמיתי, משכו ידיהם ממנו. בימים הראשונים אחרי הגילויים, כשראה גלר שהקרקע נשמטת מתחת רגליו וכי חוקרי העולם הזה גילו כל פרט ופרט מתעלוליו, אחזה אותו בהלה. בתום ליבו היה גלר סבור, כפי שהיו סבורים כל קוראי פרשת רמאותו, כי

המזכירה. רות נטוביץ' היתה מזכירתו של גלר כחמישה חודשים, לא קיבלה משכורת, אך נאלצה לחתום ע קבלות שונות כאילו קיבלה את הכסף.

הבוס. אלי גלר, שחיסל את עסקיו כיצרון סרטים, חזר למקצוע ההסטה והוצאת הכספים אחרי שהי משרדה לא שמה ידה עליו ולא חקרה את תעלוליו.

רעיית הרמאי. יפה ברנדיס, רעייתו של אלי גלר, מלקקת גלידה בשעת הפסקה בעבודה. כיום חי גלר על משכורת אשתו, העוזרת לו להתחמק מנושיו.

אמר שנשכח את הענין של אתמול. לא הלכתי להת' לונן במשרדה, מפני שפחדתי שלא ישלם את משכורתי.

"התמתי ודא קיבלתי"

ברתי אצל גלר כחמישה חודשים. אף פעם לא קיבלתי משכורת. כמה פעמים קיבלתי עשי רות לירות כמפרעה, על חשבון המשכורות. לא היה לו כל פנקס משכורות והוא לא היה רושם זאת. רק אחרי כמה חודשים, אחרי פירסומי העולם הזה, הבנתי מה כל הענין. משקיע לא היה לאלי גלר בכלל. היה אדם אחד שרצה להשקיע כסף, אבל אחרי שגודע לו מי זה אלי גלר, הוא הסתלק.

אף פעם לא ראיתי אצלו את הפילמים שצולמו-ראי לו בשעת המיכתן, ולא ידוע לי שום דבר על זה. רק פעם הביא בחור אחד איהו סליל פילם קטן, עליו היה מצולם בחור אחד בלבד. אחרי פירסומי העולם הזה קנה גלר פנקס גדול של משכורות, וקרא לי לחתום על קבי לות. בקבלות היו רשומים סכומי המשכורות שגלר היה צריך לשלם אך לא שילם. שאלתי למה אני צריכה לחתום על מה שלא קיבלתי והוא אמר שאני מוכרחה לחתום על הסכומים האלה. כעל סכומים שמגיעים לי.

כשגלר חיסל את עסקיו הוא פטר אותי. הוא נשאר חייב לי - כ-250 לירות, עבור שלושה חדשי עבודה. הוא הבטיח לשלם לי אחרי שבוע; מאז עברו חודשיים יום, אני מסתובבת ללא עבודה. נכנסתי לחובות ולא שיי למתי שכר-דירה. אני רודסת אחריו יום יום וכל פעם הוא דוחה אותי, אומר שאין לו כסף. רק פעם אחת נתן לי 25 לירות. אני לא יודעת מה לעשות. הוא רימה אותי. הוא הכריח אותי לחתום על קבלות כוזבות אבל כשביקשתי ממנו לתת לי פתקה, שהוא חייב לי את הכסף, ענה לי: אלי גלר לא חותם על שום דבר! ניסיתי לדבר עם האשה שהוא חי איתה. היא מבטיחה לי ולא יוצא מזה שום דבר. השבוע שמעתי שהוא הולך ומפיק עלי שמועות כאילו אני חיה עם אנשים מסוי ימים, תמורת תשלום. כששמעתי את זה בכיתי כל ה' לילה. רציתי שאוטו ידרוס אותי. לא תיארתי שלשפלות כזאת הוא יכול להגיע. אינני רוצה לנקום בו; אני רק סבור רה שכדי למנוע ממנו להפיל בפח בחורות אחרות, אסור לתת לאיש כזה להסתובב חששי במדינה."

עד תצות. יצאתי החוצה לקנות לחם. פתאום ראיתי שי האיש שהסתכל עלי במכונית עומד בחוף. הוא חסם את הדרך בפני ואמר: את מכירה אותי? עניתי לו: אני מי כירה אותך ותעזוב אותי, הוא אמר: תוכרי טוב. מאיזה ארץ את? עניתי לו שאני מרומניה.

הוא סיפר שהוא עובד בתור צלם באיהו סרט. כששי מע שאני מחמשת עבודה בתור פקידה, אמר ששמע ש באיהו מקום מחששים פקידה. העבודה בבית החרושת לטקסטיל היתה גורא קשה. רציתי לעבוד בתור פקידה, לכן התקשרתי אתו במשרד. הפעם הציג גלר את עצמו כבוס. בחרתי יושב או גם זאב פוירשטיין. גלר אמר שהיתה לו פקידה שהתנהגה באופן לא הוגן, לכן פיטר אותה והוא צריך פקידה אחרת. התעניינתי באיהו מין ברה אני עובדת, אבל אף פעם לא קיבלתי תשובה. גלר אמר לי שיש לו משקיעים וי שהוא רק מנהל החברה. כל פעם היה עושה את עצמו כאילו הוא הולך לישכיות בחברת ההשקעות, ועשה את עצמו אדם מאוד חשוב. אולם אחרי שעבר חודש ימים ואני בקשתי את המשכורת, דחה אותי גלר. הוא אמר שהמשקיע שלו נמצא בחוף-לארץ ובלעדיו הוא לא יכול להוציא כסף מהבנק. רק אחרי חדשים הבנתי שכל הי סיפור הזה היה בלון.

התנמלות בלידה

ברתי בשביל גלר כמו משוגעת. עבדתי הרבה יותר מהשעות שצריכה הייתי לעבוד. גלר אף פעם לא רשם לי שעות נוספות. לפעמים הייתי עובדת גם בשבתות. הכל נעשה אצלו בממדים ננטסטיים. כשי הייתי צריכה להרפיים מכתב, הוא אמר לי: תדפיסי את המכתב בשמונים העתקים. אחר כך התחיל כל הקורס והרעש סביב הסרט. לי משרד היו באות כל מיני בחורות; אלה שלא מצאו חן בעיניו היה מטלק מיד. את היתר היה מכניס אליו לראיונות ארוכים. ממכט ראשון הוא היה מוצא חן בי עיני הבחורות. הוא ידע איך להתחיל איתן. אחרי הראי יונות עם הבחורות היה גלר בא אלי ומספר: את רואה, כל בחורה שאני רוצה יהיה גלר בא אלי ומספר: את רואה, לפעמים היה נשאר עם בחורות במשרד ואותי היה שולח הביתה. למחרת היה מראה לי כל מיני הוכחות בגאווה; היה נוהג לי להבין שבא עם הבנות במגע מיני. כשהיה עובר על הכרטיסיה של הבנות, שוב היה מתפאר בהצלחתו ומעיר על בחורה זו או אחרת: זאת המת' מזוג זאת קרה מאוד."

עברו רק שעות או ימים מספר, עד שהמשרדה תחל בחקירה נגדו, תעמידו לדין בהאשמות שונות. באותם הימים עבדו גלר ושותפו זאב פוירשטיין יום ולילה. כל מאמציהם כהנו למקרה שתחל חקירה מה-סרתית נגדם, בעקבות גילויי העולם הזה. לצורך זה החל גלר לזייף מסמכים בסיטונות. באיומים ובמירמה החתים את האנשים, אשר להם היה חייב כסף, על קבלות ומיסמכים כאילו שילם להם את כספם.

פוירשטיין מוכר גרביים

יח צורך בשבועיים ימים כדי להוכיח לגלר שכל חששותיו היו לשוא. המשרדה כלל לא התענינה בו. כל עוד לא הגיש איש תלונה רשמית נגד אלי גלר, לא עניין הדבר את המשרדה. מבחינת החוק, יכול היה גלר להמשיך לקיים את חברת הנפל שלו, להמשיך לרמות אנשים, לסחוט כספים ולחמון מלכויות לבנות תמימות. אולם גלר היה די סיקח כדי לא להמשיך בפעולות אלה. הוא החליט לחסל את עסקי הסרטים שלו. הקורס לאמנות הקולנוע, אותו אירגן גלר, בוטל. כנופיייתו הת-סורה. גם שותפו של גלר, פוירשטיין, נפרד ממנו ברונז. מאז עוסק איש הסרטים פוירשטיין, שגלר הציג כי כותב תסריטים וכצלם-המבחן שלו, במכירת גרביים בי-רחוב. אמר הוא: אני מרפיה עכשיו המש לירות ביום, אבל אני בטוח שאת החיים הזה יש לי ובויושר."

נראה שלאחרונה החל האוש מכרסם בליבו של גלר. בעלי החיבות שלו לוחצים לתשלום כספם. בעל הדירה שלו מאיים להשליכו החוצה. גלר המתקיים על משכורתה של רעייתו, העובדת בחנות בגדים, החליט כי יש לו רק דרך אחת פתוחה לפניו - לחזור לעסקי סרטים. וכך קיבלו השבוע כמה מהן האנשים שעמדו להיות שח-קנים בסרטו הפורנוגרפי הודעות, בהן הוא מומינם להשי-תתן בסרט חדש שהוא עומד לייצר.

גבר זר באוטובוס

די למנוע כל טעות בקשר למותו של האיש הי מתקרא אלי גלר, מובא בזה סיפורה של אחת מי קרבותיו והוסטים של גלר. רות נטוביץ' היתה במשך